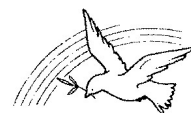

SVETNIŠKI GODOVI IN MAŠNI NAMENI		OZNANILA
10. PON sv. Bogumil Poljski	19.h + Brigita in Anton Pipan	Zahvala Vsem, ki ste poskrbeli za telovsko procesijo: z molitvijo, petjem, nosilcem bandera, nebesa, pritrkovalcem, lepo okrašenim oltarjem. Hvala, da ste poskrbeli za lepo razpoloženje, skupno druženje in pogostitev. Bog povrni.
11. TOR sv. Barnaba	7.30 + Stane Blaznik	
12. SRE sv. Eskil	19.h + Cecilija in Jani Petrevčič	
13. ČET sv. Anton Padovanski	19.h + mož Stanislav	
14. PET sv. Valerij in Rufin	19.h + Milena Škufca	
15. SOB sv. Vid	11.h v zahvalo za 90 let in za božje varstvo 19.h + Jože Gornik	Romanje bolnikov in invalidov bo v soboto, 15. junija. Sveto mašo ob 10. uri bo vodil ljubljanski nadškof.
16. NED 11. nedelja med letom	8.h za žive in umrle župljane 10.h + Jože Fende in Boštjanovi	
17. PON sv. Rajner	19.h + brat Florjan in starši Dolžan	
18. TOR sv. Gregor J. Barbarigo	7.30 + Veronika in Jože Kiraly	
19. SRE sv. Nazarij	19.h + starši in sin Žepič	
20. ČET sv. Adalbert	19.h + Marija Gros	Srečanje biblične skupine bo v četrtek, 13. junija po sveti maši.
21. PET sv. Alojzij Gonzaga	19.h + Alojzij Povše	
22. SOB sv. Janez Fisher	19.h + Klemen Strniša	<i>Zaupaj vase. Bodi prepričan, da ti je Gospod dal vse potrebno, da storiš tisto, kar moraš, tam, kjer si.</i> (Michel Quoist)
23. NED 12. nedelja med letom	8.h za žive in umrle župljane 10.h + Tomaž Grilc	
Mašne namene sprejemamo za konec julija in avgust.		
Priprava na krščanski zakon Brezje: ob nedeljah od 15. do 17. ure: 9., 16. in 23. junij; 13., 20. in 27. oktober. Info: janez.simenc@rkc.si Ljubljana, Krekov trg 1: 10. – 14. junij; 8. – 12. julij od 19.30 do 21.30 Info: milan.knep@rkc.si , 031 263 958		
ŽUPNIJSKI URAD KOKRICA oblikovanje: M. Gašperlin odgovarja: Jože Klun, župnik tel. 204-5210, 040 520 995		Spletna stran: http://zupnija-kokrica.rkc.si/

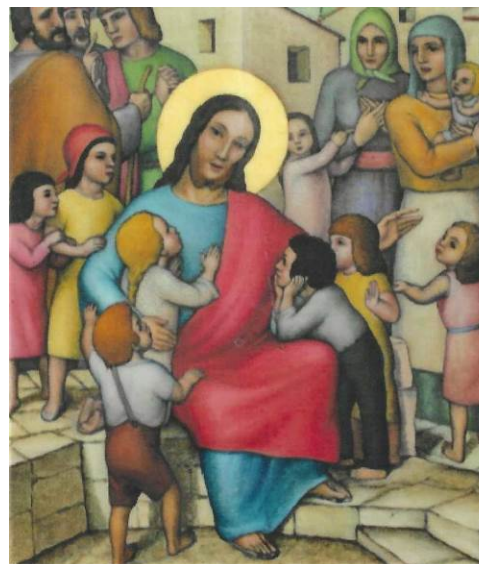

Župnija svetega Lourenca

Župnijski list, leto XXVII, številka 12

Kokrica 9.6.2024

BOŽJI OTROCI IN BRATJE MED SEBOJ

*Okrog njega je sedela množica in so mu rekli:
»Glej, tvoja mati, tvoji bratje in tvoje sestre so zunaj in te želijo.«
Odgovoril jim je:
»Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?«
In ozrl se je po tistih,
ki so sedeli okrog njega, in rekel:
»Glejte, to so moja mati in moji bratje! Kdor namreč izpolnjuje Božjo voljo, ta je moj brat, sestra in mati.«
(Mr 3,32–35)*

Današnji evangelij nam govori o nerazumevanju Jezusa v odnosu do njegovih domačih. Bili so zaskrbljeni, saj se je njegovo novo potujoče življenje zdelo kot norost (Evangelist Marko namreč zapiše: »Ko so njegovi to izvedeli, so odšli, da bi ga na silo odvedli, kajti govorili so, da ni priseben.« Mr 3,21). On je bil dejansko tako zelo na razpolago ljudem, predvsem bolnikom in grešnikom, da ni imel niti časa jesti. Jezus je bil takšen, najprej ljudje, služenje ljudem, poučevanje ljudi, ozdravljanje ljudi. Bil je za ljudi. Ni imel časa niti za jesti. Njegovi domači so se zato odločili, da ga odvedejo nazaj v Nazaret, domov. Prišli so na kraj, kjer je Jezus pridigal in poslali so, da bi ga poklicali. Jezus je osnoval novo družino, ki pa ne temelji več na naravnih vezeh, temveč na veri vanj, na njegovi ljubezni, ki nas sprejme ter poveže med seboj v Svetem Duhu. Vsi tisti, ki sprejmejo Jezusovo besedo, so Božji otroci in bratje med seboj. Sprejetje Jezusovih besed nas napravlja brate in sestre med sabo, nas napravlja za Jezusovo družino. Obrekovanje drugih uničuje njihov sloves ter nas napravlja za hudičevno družino.

papež Frančišek

CVETANA – MISTIKINJA

V letošnjih šmarnicah nam je cistercijan p. Branko Petauer lepo predstavil božjo služabnico Cvetano Priol.

V 28. poglavju je razložil pomen besede, s katero jo nazivamo: mistikinja. Pogosto si pod to besedo predstavljamo nekaj napačnega. Mistik ni človek, ki je daleč od sveta, tuj svetu in ljudem. Tudi ni človek, ki vidi samo Boga in nič drugega. Prav tako ni človek, ki pozabi na ljudi okoli sebe in se ne zanima zanje.

Mistik je v resnici človek, ki je globoko vsidran v vse. Živi z ljudmi in ne beži od njih. Z Božjim pogledom gleda na svet in na ljudi, s katerimi ga je Bog poklical v isti čas in prostor. To je človek, ki v stvarstvu vidi delo Božjih rok in povsod odkriva sledove Božjega stvariteljskega dela... Mistik je najbolj normalen človek, ki ima srce in pogled očiščen sebičnih nagnjenj in v bližnjih odkriva Boga samega.

Tak človek je bila Cvetana. Gledala je z Božjim pogledom. Tako se je pustila Bogu oblikovati, da je postala orodje njegove ljubezni. V vsakem človeku je skušala odkriti Jezusa, posebej v bolnih in trpečih. Še bolj pa je imela odprto srce za zablodele in tiste, ki so izgubili stik z Bogom. Zanje je želela biti most ali povezava, da bi Jezus po njenem srcu našel pot k srcu, ki je trepetalo v mrazu zapuščenosti...

Boga je doživljala kot Emanuela, kot nekoga, ki je bil v njej in z njo. To je občutila kot neizmerno srečo, kar pa ji ni bilo dovolj. To srečo je privoščila vsakemu, ki ga je srečala. S svojo ljubeznivostjo, krotkostjo in potrpežljivostjo je kazala pot k Bogu tudi dušam, ki so ga zavrgle. Zanje se je darovala Bogu. Zanje je z veseljem sprejemala trpljenje in križ na svoja ramena, da bi le komu pomagala, da bi začutil, kako ga Bog ljubi.

Cvetana je v vsej globini doživljala Jezusa v sveti Evharistiji. Vsako sveto obhajilo je bilo zanje mistično srečanje z ljubljenim Bogom. Pri vsakem svetem obhajilu se je vsa izročala Jezusu in mu šepetala, da mora on rasti v njej, ona pa mora izginjati...

Cvetana je Božjo bližino doživljala tudi v naravi, Božjem stvarstvu... Narava ji je govorila o Božji veličini in dobroti...

Cvetana je bila tudi mistik pisane besede. V celoti je živela za Boga in vse ljudi.

Naj nam njeno življenje in njena dela tako svetijo, da bomo tudi mi po njih spoznali nebeškega Očeta in ga kot Boga častili.

Cvetana je svoje življenje darovala za Cerkev in je tudi v bolezni in trpljenju zvesto služila Božjemu klicu. Podeli ji čast oltarja, da bomo po njenem zgledu sprejemali svoj križ in v upanju na vstajenje gradili tvoje kraljestvo.

Po Kristusu, našem Gospodu.

BODIMO PRIČEVALCI EVANGELIJA

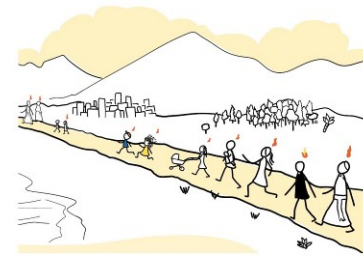
Oče naš, tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus je po vstajenju od mrtvih svojim učencem naročil, "da gredo in vse narode naredijo za učence".

Ti nam kličeš v spomin, da smo po svojem krstu postali deležni poslanstva Cerkve.

Po darovih svojega Svetega Duha nam podeli milost, da bi bili pogumni in goreči pričevalci evangelija, da bi Cerkvi zaupano poslanstvo, ki še zdaleč ni uresničeno, našlo nove in učinkovite izraze, ki bi svetu prinašali življenje in luč.

Pomagaj nam uresničiti, da bi se vsa ljudstva mogla srečati z odrešilno ljubeznijo in usmiljenjem Jezusa Kristusa, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje na veke vekov. Amen.

papež Frančišek, Zakladnica molitve 2

Bralci Božje besede:

Sobota zvečer

Mojca Naglič in Justi Gašperlin

16.6.2024 ob 8.h

Damjan Beton, Alenka Gašperlin

16.6.2024 ob 10.h

zakonca Grah

23.6.2024 ob 8.h

Igor Korošec, Ana Peklenik

23.6.2024 ob 10.h

Vincenc Borovnik, Vesna Petek

19. junij: NAZARIJ Koprski

Koprska stolnica je bila vselej posvečena Marijinemu vnebovzetju, kot mnogo najstarejših cerkva na slovenskih tleh. Sveti Nazarij pa je bil vedno češčen kot zavetnik mesta.

Po izročilu, ki ga sprejemajo skoraj vsi krajevni zgodovinarji, je oglejski patriarh Štefan, ko je uvidel, da ne zmore več sam voditi škofije, ker je s širjenjem krščanstva proti vzhodu vedno bolj rasla, ustregel vernikom v teh krajih: na priporočilo cesarja Justina I. je prosil papeža Janeza I., naj dovoli, da si večja mesta v Istri izberejo lastnega škofa. Izvolili so jih šest, med njimi Nazarija za mesto Kapris ali Egido v Tržaškem zalivu.

Izročilo ve povedati celo to, da je bil Nazarij rojen med letoma 470 in 480 v kraju Elpidum v okolici mesta; nekateri menijo, da v sedanjem Borštu. Za škofa je bil posvečen leta 524, novoustanovljeno škofijo pa naj bi vodil 33 let. Umrl je pred letom 557 in bil pokopan v svoji stolni cerkvi Matere Božje. Pred napadi barbarskih narodov so njegove posmrtno ostanke skrili. Odkrili so jih več stoletij pozneje, ko se je nekdanji Kapris preimenoval v Justinopolis (po bizantinskem cesarju Justinu II.).

V 12. stoletju je mesto prišlo pod Benečane in vedno bolj se je uveljavljalo ime Capodistria ('glava Istre'). Leta 1380 so Genovežani mesto oplenili in odnesli v Genovo tudi relikvije sv. Nazarija. Šele leta 1422 je koprski škof Jeremija Pola dosegel, da so jih vrnilo.